

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/78/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3820010134
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3820010134.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Mariána Dunčka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 22. septembra 2020 prejednal odvolanie obžalovaného

L. W.,

nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom M. D., G. č. XXX/XX,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/26/2020 zo dňa 17.06.2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 320 ods. 1 písm. a) Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu a podľa § 280 ods. 2 Tr. por. sa trestná vec obžalovaného L. W. pre skutok, ktorého sa dopustil tak, že dňa 23.11.2019 do 14.15 h v katastrálnom území obce M. D., okres U., pod vodnou nádržou M. D. v časti nazývanej „Jama“, číslo revíru 3-5470-1, ktorý je pridelený Ministerstvom pôdohospodárstva SR do obhospodarovania Mestskej organizácie SRZ v Prievidzi so sídlom v U., Q. ulica č. 5, porušil ustanovenie § 12 ods. X zákona č. 216/2018 Z.z. o rybárstve tým, že neoprávnene lovil a privlastnil si ryby v rybárskom revíri a takto neoprávnene ulovil 2 ks jalca hlavatého (lat. *Squalius cephalus*), nakoľko mu dňa 16.11.2019 platnosť povolenia zanikla a spôsobil tak Mestskej organizácii Slovenského rybárskeho zväzu v Prievidzi škodu vo výške 10,- Eur, ktorý obžaloba Okresnej prokuratúry Prievidza sp. zn. 4Pv 486/19/3307 zo dňa 09.03.2020 právne kvalifikovala ako prečin pytliactva podľa § 310 ods. 1 Tr. zák., postupuje Okresnému úradu Prievidza, Odboru všeobecnej vnútornej správy, na prejednanie ako priestupku, pretože konanie obžalovaného by mohlo byť posúdené ako priestupok podľa § 39 ods. 1 písm. c) Zák. č. 216/2018 Zb. o rybárstve v znení neskorších predpisov.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný L. W. uznaný vinným z prečinu pytliactva podľa § 310 ods. 1 Tr. zák., pretože dňa 23.11.2019 do 14.15 h v katastrálnom území obce Nitrianske Rudno, okres U., pod vodnou nádržou Nitrianske D. v časti nazývanej „Jama“ číslo revíru 3-5470-1, ktorý je pridelený Ministerstvom pôdohospodárstva SR do obhospodarovania Mestskej organizácie SRZ v Prievidzi so sídlom v U., Q. ulica č. 5, porušil ustanovenie § 12 ods. X zákona č. 216/2018 o rybárstve tým, že neoprávnene lovil a privlastnil si ryby v rybárskom revíri a takto neoprávnene ulovil 2 ks Jalca hlavatého lat. (*Squalius cephalus*), nakoľko mu dňa 16.11.2019 platnosť povolenia zanikla a spôsobil tak Mestskej organizácii Slovenského rybárskeho zväzu v Prievidzi škodu vo výške 10,- Eur.

Bol za to odsúdený podľa §§ 310 ods. 1 a 38 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, výkon ktorého mu bol podľa §§ 49 ods. 1 písm. a) a 50 ods. 1 Tr. zák. podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní 13 mesiacov. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu bol uložený aj trest prepadnutia veci, a to 1 ks udica, ktorá sa nachádza v úschove na Okresného súdu Prievidza pod por.

č. 4/20 zo dňa 11.03.2020. Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. bolo rozhodnuté o tom, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote obžalovaný odvolanie smerujúce do všetkých výrokov rozsudku. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že má výhrady voči uloženému trestu, pretože tento je vyšší ako trest, ktorý mu bol uložený súdom prvého stupňa v trestnom rozkaze, a nepozná dôvody, ktoré k tomu súd prvého stupňa viedli. Zopakoval, že sa riadne zapísal do papierov, zapísal do nich riadne aj svoje úlovky a jeho úmyslom nebolo konať protizákonne. Je názoru, že sa dopustil len priestupku, nie prečinu pytliactva.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na neverejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť okrem vytýkaných chýb zameril aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe tohto svojho postupu v uvedených zákonných medziach dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali dovolanie podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd sa stotožnil aj so skutkovými zisteniami súdu prvého stupňa, ktorý tieto urobil po vyhodnotení dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Možno prisvedčiť jeho názoru, že skutok sa stal. Rovnako je správny aj jeho záver, že povolenie na rybolov skončilo obžalovanému ešte skôr, ako bol dňa 23.11.2019 prichytený pri love rýb rybárskou strážou, čím porušil ustanovenie § 12 ods. 1 Zák. č. 216/2018 Z.z. o rybárstve v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“).

Nesprávnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa však odvolací súd vidí v tom, že tento sa dôsledne nevenoval posúdeniu konania obžalovaného z pohľadu naplnenia všetkých zákonných znakov stíhaného prečinu pytliactva podľa § 310 ods. 1 Tr. zák.

Medzi zákonné znaky každého prečinu totiž nepatria len znaky uvedené v osobitnej časti Trestného zákona, ale patrí medzi ne aj znak závažnosti v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zák. (tzv. materiálny korektív). Preto je súd povinný vždy skúmať, či nie sú splnené podmienky aj pre aplikáciu tohto zákonného ustanovenia. Záver o tom, či pri prečine bol naplnený aj materiálny korektív, je záverom právnym. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku však takéto skúmanie, resp. úvaha súdu prvého stupňa v naznačenom smere nevyplýva.

Podľa § 10 ods. 2 Tr. zák. nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Závažnosť prečinu teda určujú spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol spáchaný (najmä poľahčujúce a priťažujúce okolnosti), ako aj miera zavinenia a pohnútky páchatel'a. Ide o taxatívny výpočet skutočností, ktoré ovplyvňujú závažnosť prečinu.

Kritériá podľa účinného Trestného zákona, pomocou ktorých sa určuje závažnosť prečinov, sa netýkajú subjektu trestného činu, čím sa zvyrazňuje rovnosť všetkých pred zákonom. Takisto objekt trestného činu daný priamo zákonom je v podstate rovnaký pre všetky konkrétne prečiny v jednotlivých skutkových podstatách.

Na druhej strane kritériá týkajúce sa konania a následku (objektívna stránka) a miery zavinenia, príp. pohnútky (subjektívna stránka) sú premenlivé. Pomocou nich možno v konkrétnom prípade dostatočne rozlíšiť stupeň závažnosti spáchaného prečinu, resp. činu vykazujúceho znaky prečinu. Uvedené kritériá pritom nemožno hodnotiť izolovane, ale v ich súhrne, bez toho, aby niektoré boli preceňované na úkor iných.

Podľa názoru odvolacieho súdu obžalovaný len „formálne“ naplnil znaky stíhaného prečinu, avšak závažnosť jeho konania bola nepatrná. Odvolací súd tento svoj právny názor odvíja od toho, že obžalovaný svojím konaním spôsobil škodu v nepatrnej výške 10,- Eur. Odhladnuc od zániku platnosti jeho povolenia na rybolov inak splnil všetky svoje ostatné zákonné povinnosti v zmysle § 12 ods. 1 písm. e), ods. 4 a § 14 ods. 1 až ods. 6, ods. 8 a ods. 9 Vyhlášky Ministerstva životného prostredia SR č. 381/2018 Z.z., ktorou sa vykonáva Zák. č. 216/2018 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='216/2018 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o rybárstve v znení neskorších predpisov, najmä podľa odsekov 1, 7 a 9 § 14 tejto vyhlášky.

Obžalovaný sa zapísal do záznamu o dochádzke k vode a úlovkoch (ktorý je súčasťou povolenia na rybolov) čitateľne, bez možnosti vymazania, s uvedením dátumu lovu a čísla rybárskeho revíru, v ktorom lov vykonával. Zapísal do neho tým istým spôsobom aj ryby, ktoré si privlastnil, a to ich druh, počet kusov, dĺžku a hmotnosť. Ním ulovené ryby mali tiež ustanovené lovné miery (dlhšiu ako 25 cm).

S poukazom na ustanovenie § 10 ods. 2 Tr. zák. v prospech obžalovaného svedčí nielen vyššie konštatovaný nepatrný následok činu, ale aj okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, miera zavinenia či jeho pohnútky.

Odvolací súd však nemohol prehliadnuť, že konanie obžalovaného bolo protiprávne, avšak len intenzitou, ktorá by mohla naplniť znaky priestupku. Tu odvolací súd vyslovuje právny názor, že v prípade naplnenia formálnych znakov prečinu, kde k uznaniu viny v trestnom konaní nedôjde len v dôsledku uplatnenia materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 Tr. zák., spravidla vždy pôjde o spáchanie priestupku ako nižšej formy protiprávneho konania.

Podľa § 39 ods. 1 písm. c) zákona priestupku na úseku rybárstva sa dopustí ten, kto nemá počas lovu rýb pri sebe doklady podľa § 12 ods. 1 až 9 alebo ich pri kontrole odmietne predložiť.

Konanie obžalovaného by z pohľadu zániku platnosti jeho povolenia na rybolov preto mohlo byť posúdené ako priestupok podľa § 39 ods. 1 písm. c) zákona, a na prejednanie tohto priestupku je príslušný Okresný úrad Prievidza, Odbor všeobecnej vnútornej správy (§§ 37 písm. h) a 39 ods. 2, ods. 3 zákona).

Krajský súd záverom dodáva, že zákon nepožaduje, aby bolo zistené a konštatované, že obžalobný skutok je skutočne priestupkom (prípadne služobným alebo disciplinárnym previnením), pretože postúpenie veci sa viaže iba na odôvodnený predpoklad, že môže byť príslušným orgánom takto posúdený.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.